

747. Kullinge, Husby-Sjutolfts sn.

Pl. 77.

Litteratur: L 674. O. Celsius, Svenska runstenar (F m 60) 1, s. 127; UFT h. 1 (1871), s. 44; Handlingar i ATA 1939; S. B. F. Jansson, Runskriftsinventering i Uppsala län 1941—43 (ATA).

Stenen står rest i en bergig beteshage, 150 m. Ö om mangårdsbyggnaden, 15 m. SSV om Enköpingsvägen. 20 m. SSV om stenen finnes en gravkulle.

O. Celsius, som undersökte stenen den 11 aug. 1725, antecknar, att stenen står »uprätt» i »Kullinge gärde». Den är »med ormslängor ritad, men ingen skrift, som jag kunde märka.» — L 674: »Kullinge gärde... fullristad med slingor, inga runor synliga.» — UFT h. 1 (1871): »Kullinge gärde. Upprest vid landsvägen, utanför Säfsta. Denna sten har vanliga slingor utan runor.» — Då stora landsvägen Stockholm—Enköping breddades år 1939, flyttades stenen 5 m. åt S och lades med ristningsytan nedåt på en bergknalle. Så låg stenen fortfarande vid runskriftsinventeringen två år senare. Den restes genom Riksantikvarieämbetets försorg år 1945.

Grå, grovkornig granit. Höjd 1,27 m., bredd (nedtill) 1,19 m. Ristningen är i stort sett djupt och kraftigt huggen. I runslingan finnes ingen sammanhängande inskrift. Vid ormens huvud synes dock början till runristning. Det första man ser är en mycket grund punkt; därefter synas delar av en hst och osäkra spår av bst. Därefter följer ett **k** med bst mycket lågt ansatt. Sedan en hst utan spår av bst, varefter ytterligare en runa, som kan ha varit **r** eller **b**. Därefter övre hälften av en hst och t.h. om denna en snedställd bst, möjligen en **u**-bst. Därefter en fördjupning som sannolikt är sk.

748. Kysinge, Husby-Sjutolfts sn.

Pl. 77.

Litteratur: R. Dybeck, Reseberättelse 1860, s. 12 (ATA); J. H. Söderlund, Skrivelser till Riksantikvarien ²⁰/₁, ⁶/₂ 1925, ²⁶/₅ 1926 (ATA); Handlingar i ATA 1925, 1926 och 1941.

Äldre avbildningar: J. H. Söderlund, foto 1925 (ATA); I. Schnell, foto 1926 (ATA).

Stenen står rest i trädgården, 25 m. Ö om huvudbyggnaden till Kysinge n:r 2 och 4, 10 m. SV om landsvägen Husby-Sjutolfts kyrka—Hacksta by.

R. Dybeck, som reste i Husby-Sjutolfts socken sommaren 1860, meddelar i sin reseberättelse, att »ett runstensfragment uppdagades i en källare vid Kysinge». Uppgiften åsyftar utan tvivel U 748. Detta framgår bl. a. indirekt av ett brev från J. H. Söderlund till Riksantikvarien den ²⁰/₁ 1925: »En äldre man, f. rusthållaren Bernhard Johansson i Kysinge... har berättat mig att för många år sedan fanns i en nu raserad källare i Kysinge en större sten med slingor eller ristningar uti. Nu är platsen fylld med jord och grus, men hr J. har för mig utpekat det ungefärliga stället där den bör ligga. Hemmanets nuv. ägare... har jag talat vid om saken.» Ett par veckor senare (⁶/₂ 1925) meddelar Söderlund: »Nu har jag låtit företaga grävningar vid Kysinge... Omkr. 1 mtr under jordytan påträffades den förmodade stenen. Den hade ett djur inristat på slätsidan. Några runor eller runslingor finnas ej.» Stenen restes på sin nuvarande plats år 1926.

Ljusröd granit. Höjd 1,30 m., bredd 0,85 m. Ristningen, som uteslutande består av en djurteckning, är delvis grund och otydlig genom vittring. Den nedre högra delen är väl bevarad.